

ΜΗΧΑΛΙΝΕΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ : 'Εν 'Αθήναις και ταῖς ἐπαρχ. φρ. 20 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 30

ΑΓΓΡΕΛΙΑΙ : ἅπασι ἡ δις, λ. 40, τρίς ἕως ἐξάκις λ. 20, κατὰ μῆνα λ. 15, ἔτος ἢ ἑξαμηνίαν λ. 10.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ὁδὸς Μουσῶν, Ἀριθ. 6, ἀπέναντι τῆς οἰκίας Φιλήμορος παρὰ τῆν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. —

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Σ. ΣΟΥΤΣΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ

B. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΔΗΜΟΤΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ

ΔΙΑΦΟΡΑ

ΜΕΤΑΞΥ ΕΚΛΟΓΗΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

'Η δημοτική εκλογή 'Αθηνῶν δὲν ὁμοιάζει τὰς λοιπὰς τοῦ κράτους· ἔχει ἰδίαν χροιάν, ἀλλοίαν ἐκείνων, γενικωτέραν. Ἐκεῖ εἶνε πάλῃ μεταξὺ ἀντιμαχομένων πολιτικῶν μερίδων, συγκειμένων ἐκ τῆς αὐτῆς ζύμης, τῆς αὐτῆς ποιότητος, ἣ δὲ ἐκβάσις αὐτῆς οἷα καὶ ἂν ἦνε, ἀπλῆν ἀλλαγὴν προσώπων θὰ ἐπιφέρει καὶ οὐδὲν ἄλλο· ἐδῶ ὅμως εἶνε μάχη μεταξὺ δύο τάξεων, διαφερουσῶν καθ' ὅλα ἀπ' ἀπ' ἀλλήλων, τῆς ἐργατικῆς, τῆς ἐμπορευομένης, τῆς ἀποτινύσης φόρους, τῆς ἐργασθεῖσης ὑπὲρ τοῦ τόπου, τῆς γνησίας ἐλληνικῆς, καὶ τῆς ἐπιδικούσης διὰ τοῦ πλοῦτου τῆς νὰ ἐπικαθῆσθαι ἀποτόμῃς ἐπὶ τοῦ τραχήλου τοῦ λαοῦ, νὰ σύρῃ αὐτὸν εἰς τὸν βέρβερον, εἰς τὴν διαφθοράν, εἰς τὴν ἐξαχρεώσιν, ὅπου αὕτη κυλίσταί· εἶνε πάλῃ μεταξὺ τῆς κατισχύσεως τοῦ ἀστυ, τοῦ ζυμῶνοντος τὴν γῆν διὰ τοῦ ἰδρωτῆτός του, καὶ τοῦ ἀκαρτέστου τυχαίου διαδῆτου, τοῦ καραδοκούντος νὰ εὕρῃ τὸν ἐργάτην κεκοπιακότα, καταβεβλημένον, ὅπως ἀπαμάτῃ τὸν ἰδρωτῆτά του καὶ τὸν μεταβάλλῃ εἰς καλλωπιστικὸν ἄρωμα.

Διὰ τοῦτο ἡ ἐκλογή τῶν 'Αθηνῶν εἶνε σοβαρωτέρα, ὑψηλοτέρα τῶν λοιπῶν τοῦ κράτους, τὸ δὲ ἀποτέλεσμα αὐτῆς θὰ λύσῃ ἢν κοινωνικὸν ζήτημα.

* * *

'Εκ προσιμίων ὅμως θεωροῦμεν τὸ πρόβλημα τοῦτο λε-

λυμένον· μαντεύομεν τὰ ἐκ τῆς κάλπης ἀποτελέσματα, κρίνοντες ἐκ τῆς προχθεσινῆς ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου διαδήλωσεως τοῦ ἰδίως ἀντιπροσωπεύοντος τὴν ἐργατικὴν τάξιν, καθ' ἣν ἀπεδείχθη ὅτι οἱ ἐκλογεῖς τῶν 'Αθηνῶν ζῶσι, κινῶνται, αἰσθάνονται, ἔχουσι πλήρη τὴν συναίσθησιν τῆς ἀξίας τῆς ψήφου των καὶ τοῦ κινδύνου ὃν διατρέχουσιν ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν κερδοσκοπικῶν ὀρνέων, τῶν ἐχόντων ὡς θεῶν των, ὡς ἐρωμένην των, φιλίαν των, τὸ χρῆμα, τὸ χρῆμα, τὸ χρῆμα.

Δὲν ἦτο αὕτη διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ κ. Σούτσου, ἀλλὰ ράπισμα κατ' ἐκείνων, οἵτινες ἐθεώρησαν τοὺς δημότας 'Αθηνῶν ἄθροισμα τυχαίων ὄντων, ἀγώγια κινουμένων διπόδων· ἦτο ἐξεγερσις λαοῦ συναισθανομένου τὴν κατ' αὐτοῦ γενομένην προσβολὴν ἐκ μέρους ἐκείνων, οἵτινες ἐνόμισαν ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ πρό τῆς κάλπης θὰ λάβῃ τὴν πρὸς τὰ δεξιά ἢ ἀριστερὰ κλισίαν τοῦ ἀναλόγως τοῦ νομισματικῆς βάρους ὅπερ ἐπιθέτουσιν ἐπ' αὐτῆς. Ἀληθῶς ἐνόσφ βλέπει τις τοιαύτας εὐγενεῖς ἐξεγέρσεις, τοιοῦτον ὄγκον συναίσθησεως, πολιτικῆς ἠθικῆς, τοιαύτην ἐκχείλισιν αἰσθηματικῆς ἐξάψεως, δικαιούται νὰ θαυμάζῃ τὸ ποῖόν τοῦ ἐλληνικοῦ κοινοῦ, ὅπερ ἀποδεικνύει ὅτι ἐνέχει ἐν ἑαυτῷ τοιαῦτα ὑγιῆ αἰσθήματα διαυγῆ. Εἶχε κλονισθῆ ἢ πεποίθησις ἡμῶν περὶ τούτων ἐν ἐντυπώσει ἡμῶν τάξεως· τινος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ λαοῦ φαινομένης, ἐν ἣ δυστυχῶς διακρίνονται πλεῖστοι νέοι, ἀλλ' ἡ προχθεσινὴ διαδήλωσις ἀπέδειξεν ὅτι εἰς τὰ ἐργατικὰ στρώματα, εἰς τὰ βῆθη τοῦ λαοῦ, ὑπάρχει ἑδαφος στερεόν, ἀκλόνητον, δυνάμενον νὰ ἀποκρούσῃ

πάντα, επιδιώκοντα τὴν ὑποδούλωσιν τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, ζητούντα νὰ ἐξευτελίῃ πᾶν εὐγενὲς αἰσθητὸν αὐτοῦ.

Ἐκ προσιμίων λοιπὸν συγχάρισμα τούτῳ δὴμῳ τῶν Ἀθηναίων, πεποιθότες ὅτι, ἂν εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν Ἀθηναίων κατ' ἐνεργεσίαν ῥίπισμα κατὰ τῆς χρυσοκαρακτικῆς τάξεως, πρὸ τῆς κάλπης θὰ τοὺς κατασυντρίψωσιν, διδάσκοντες αὐτοῖς ὅτι διὰ τοῦ χρήματος τῶν δύνανται νὰ τρώγῃσι, νὰ πίνωσι, νὰ ὀργιζέσθωσιν, οὐχὶ ἕμῳς καὶ νὰ ζήτῳσι νὰ διαφθείρωσι δι' αὐτοῦ τὸ φρόνημα τοῦ κοινοῦ συνάμα δὲ καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς τῶν Ἀθηναίων δῆμους θὰ γίνωσιν ὑπόδειγμα ὅπως προετοιμασθῶσιν καὶ οὗτοι κατὰ τῆς ἐπιδρομῆς τῶν πλουτοκρατικῶν ῥήτινες ἐκδιωκόμενοι ἐνταῦθεν θὰ καταφύγωσιν ἐκεῖ, ὡς ἤρξαντο ἤδη καταφεύγοντες.

Λυκαθητινός.

Η ΤΡΙΤΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ

Χθές, ἑορταζομένων τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, ὡς ἂν ἤθελον καὶ διὰ τῆς ἐκλογῆς ἀκόμη τῆς ἡμέρας νὰ νύψωσι τὰς χεῖρας ἀπὸ πάσης ἀποδιδόμενης αὐτοῖς δωροδοκικῆς ἢ δωροληπτικῆς ιδιότητος ἐν Ἀγαθοπουλικῇ ἀπλότητι, — χθές λοιπὸν ἐξετέλεσαν καὶ οἱ Μελάδες τὴν μεγάλην διαδήλωσιν τῶν, μόνον αὐτοὶ κύριοι τῶν ὁδῶν καὶ πλατειῶν τῆς πόλεως μετὰ τὰς ὑπὸ τῶν δύο ἄλλων μεριδίων διαδηλώσεις τῆς προτεραικῆς, διὰ νὰ δικαιούται ὑστερον ὁ γνήσιος λαὸς τῶν Ἀθηναίων μετὰ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλων σαρκασμῶν δι' ὧν ἐχαιρέτιζε τὴν διάβασιν τῆς μεγάλης πομπῆς νὰ συγκραταλέγη καὶ τὸν ἐξῆς: «ὄλοι ἀντάμα, καὶ ὁ κασιδιάρης χῶρις!»

Χθές λοιπὸν ἀπὸ τὴν μία, ἀπὸ τὰς δύο ἤρχισαν νὰ συναθροίζονται πρὸς τὴν θύραν τοῦ κ. Μελά ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς ὁποίους ὁ ἀποτελέητο ἡ διαδήλωσις. Καὶ μολαταῦτα μέχρι τῆς τετάρτης καὶ ἡμισείας οἱ μαζευόμενοι παρέμενον ἐκεῖ ἀκίνητοι, μὴ ὄντες ἐτι ἐν ἀπαρτίᾳ πρὸς μεγάλην περιπατητικὴν διαδήλωσιν, μεθ' ὅλην τὴν συνδρομὴν τὴν ὁποῖαν παρείχον παρ' αὐτοὺς καὶ περὶ αὐτοὺς ἀξιοσεβαστοὶ ὄμιλοι ἀνάκτων περιέργων καὶ οὐδετέρων.

Ἐπὶ τέλους ἐλυπήθη ὁ Θεός, καὶ ἰδοὺ κρότοι ἀμαξῶν καὶ ἀντίκρουσμα σημαίων τούτῳ ἐγκαρδιώει, μετὰ τὴν μακρὰν ἀγωνιώδη προσδοκίαν τῶν. «Οἱ Πατησιώται! οἱ Πατησιώται!» φωνάζουν καὶ προβάλλουν κατὰ σειρὰν ἐκτὸς ἐννέα ἀμάξια μετὰ καμμιὰ σαρανταρία: σείουν σημαίας, κτυποῦν νταούλια καὶ ζουρνάδες, ζητοκραυγάζουν ὁ κ. Παναγῆς Κυριακὸς μετὰ τὸ ὑψηλὸν του καπέλλον, τὰ ματογυάλια του, καὶ μετὰ τὴν πεπονηρευμένην φυσιογνωμίαν του, ἐπιφαίνεται ἐν μέσῳ τῶν ἀναμενόντων, κάμνει τὰς βόλταις του δεξιὰ καὶ ἀριστερά. Ἀλλὰ δὲν ξεκινοῦν ἀκόμη. Τί διάβολο! Ἀφοῦ ἡ διαδήλωσις ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἦτο τοιαύτη ὁποῖα ἦτο, ποῖα ἔπρεπε νὰ ἦνε διαδήλωσις τοῦ μέλλοντος δημάρχου Μελά, ὅπως τὸν ἐθυμιάζειαν χθές καὶ τὸν ἐζητωκραύζουσιν; Ἐν τούτοις ἔπρεπε νὰ κινήθουν ἢ κινήσει ὠφελεῖ εἰς τὰ μεγάλα ψυχή ἄλλως ἦτο κίνδυνος νὰ μείνουν παγωμένοι.

Μία ἄλλη φωνὴ ἀκούεται: οἱ Πλακιώται! καὶ νὰ μὴ ὀμῶς Πλακιωτῶν μετὰ τὰς σημαίας τῶν. Μερικὰ ἀμαξία καταφθάνουν ἀκόμη, φέρουσι μεσίτας καὶ σαράφιδες: τὸ κονδύλιον τῶν ἀμαξῶν τί ἀδρὰ ποῦ θὰ κοστίζῃ εἰς τὸν ἀπολογισμὸν τοῦ Μελά! Μερικοὶ κομψοφύμιστοι νεανίσκοι ἐπιδεικνύουσιν ἀπὸ τῶν παραθύρων τοῦ ὑποψήφιου τὰ μεγάλα τῶν ἀναστῆματα! Ὑπὸ τοὺς ἄχρους τῆς ζουρναικῆς ὀργήστρας αἱ σημαίαι παρατάσσονται πρὸ τῆς οἰκίας: ὀφείλομεν νὰ ὁμολογή-

σωμεν ὅτι διακρίνονται ἐπὶ φιλοκάλῳ καὶ πολυτελεῖ διασκευῆ: μόνον διὰ τὰς σημαίας τῶν δικαιούνται νὰ ὑπερηφανεύωνται, ἂν ὄχι διὰ τὴν σημαίαν τῶν.

Κατ' ἐκείνας τὰς στογμάς ἐτελεῖτο λυστώδης διανομὴ πρὸς τοὺς ἐκεῖ παρισταμένους λευκῶν τινῶν χαρτίων μετὰ τὸν τίτλον «Ἀπαθήματα τοῦ Μὴ Χάνεσαι» καὶ τὴν ὑπογραφήν «Φιλόδημος. «Πάρε καὶ σύ!» «ὄριστε, Κύριε!» «Παίρνετε!» Καὶ ἐξηκολούθει τὸ μοίρασμα, δωρεάν καὶ ὑποχρεωτικῶς προσφερόμενα.

Ἄλλο κονδύλι εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ κ. Μελά! Τί δὲ περιείχον τὰ διανεμόμενα ἐκεῖνα χροτῖα οὔτε θέλομεν, οὔτε καταδεχόμεθα, ἀλλ' οὔτε ἐνθυμούμεθα καλὰ καλὰ νὰ εἴπωμεν λέγομεν μόνον ὅτι εἶνε συνέχεια τοῦ πρώτου, εἰς τὸ μέρους τοῦ Μὴ Χάνεσαι, κυκλοφορήσαντος ἀκόμους καὶ φαύλου τὴν ἐπίνοιαν παραρτήματος, καὶ παραπέμπομεν καὶ δι' αὐτὸ τοὺς ἀναγνώστας μας εἰς τὸ προχθεσινὸν ἄρθρον **Ματαιοπονεῖτε** τοῦ Καλιβάν. Καὶ νὰ! συμπληρῆ τὴν παραταξὶν ἐργυμένη ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ Πανεπιστημίου ἢ ἐπιτημοῦ, ἢ ὀργισθημαία τοῦ κόμματος, τὸ κέντρον τῆς ἐπιδείξεως: προχωρεῖ ὁ σημαιοφθὸς κρατῶν αὐτὴν εἰς τὸ δεξιὸν χεῖρ, ἐνῶ εἰς τὸ ἀριστερὸν τοῦ φιλοστόργου συμπύσσει τὴν διανεμομένην κατὰ τοῦ Μὴ Χάνεσαι ἀτιμίαν. Ὡστε ἡ διαδήλωσις ἀπευθύνεται ἄλλοθεν ὄχι ὑπὲρ τοῦ κ. Μελά, ἀλλὰ κατὰ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Μὴ Χάνεσαι: ἀπόδειξις τῆς ἠθικῆς παραξάλης τὴν ἑποῖαν προξενεῖ εἰς τὰς ἐνόχους; καὶ διεφθαρμένους ἢ κρατερά καὶ γενναία δημοσιογραφία, ὥστε νὰ καταστῶσιν ἐν ἀπελπισίᾳ εἰς τοιαύτας ἀνοήτους καὶ ἀκολάστους ἐκδικήσεις.

Ἐπὶ τέλους, ἢ οὕτως ἢ ἄλλως, πρέπει νὰ ξεκινήσουν. Προκατάρχεται δὲ ὁ κ. Μελάς ἀπὸ τοῦ παραθύρου του συνιστῶν εἰς τοὺς μέλλοντας αὐτοῦ συμπεριπατητὰς τάξιν, εὐκοσμίαν, καὶ δὲν ξέρω τί. Ὑστερα ὁ Κυριακὸς ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸ παράθυρον τοῦ Μελά καταλαμβάνει μίαν καρέκλαν, ζεδιπλώνει ἓνα χαρτί, καὶ ἀρχίζει τὴν ἀνάγνωσιν λόγου περὶ πεπονηρεῦσεως, καὶ λαϊκῆς κυριαρχίας, καὶ πολιτεύματος καὶ ἀληθείας: ἢ ἕνα τῆς ἀπὸ τοῦ χειρογράφου ἀντλήσεως τῆς ρητορικῆς εὐφραίας τοῦ πάλαι ποτὲ δημάρχου ἀνακαλεῖ ἀκουσίως εἰς τὴν μνήμην τοὺς ἐπικηδείους ῥήτορας, συντείνουσιν πρὸς τοῦτο δίκην ἐξαπτερόγων κηδεῖας καὶ τῶν πέριξ σημαίων.

Καὶ ξεκινοῦν. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς ἀμάξιας, ὡς τόσα ἄρματα θράμβου: τὴν ὀπισθοφυλακὴν δὲ συνιστῶσιν ἐπ' ἀμάξιας ἀκολουθοῦντες οἱ τέσσαρες τραυματισθέντες ἐν Κηφισίᾳ, τίς οἶδεν ὑπὸ τίνος ἀτυχῆς ἐπινοίας συρθέντες νὰ περιφέρωσιν, ἐπὶ σκοπῷ ἴσως διεγέρσεως τοῦ οἴκτου καὶ τῆς ἀγανακτήσεως, τὰ τραυματισμένους καὶ κωμικῶς περιδεδεμένα κεφάλια τῶν, ἀλλ' ὑφιστάμενα μόνον οἱ ἀτυχεῖς τὰ σκώμματα καὶ τοὺς γέλωτας τῶν ἀφελῶν καὶ φιλοσοκωμένων κατοίκων τῆς Πλάκας ἢ τοῦ Ψυρῆ, τῶν θεωμένων τὴν παροῆσιν τῆς ἰλαροτραγωδίας ταύτης.

Ἀπὸ τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος προχωροῦσιν εἰς τὴν ὁδὸν τῶν Φιλελλήνων καὶ εἰσέρχονται εἰς τὴν Πλάκα. Ἄλλ' ἐκεῖ, καθὼς καὶ εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Ἁγίου Φιλίππου ἢ ὑποδοχῆ τῶν δὲν ἦτο τόσῳ εὐνοικῆ. Τούλάχιστον οἱ ἔχοντες τὴν ἀτυχίαν νὰ ἀποτελῶσι τὴν ὀπισθοφυλακὴν ἤκουον πολλὰ ἀπὸ τοῦ παρατασσόμενου: ἐνθεν καὶ ἐνθεν κατὰ τὴν διάβασιν τῶν, πρὸς τὰ ὁποῖα, φυσικὰ, ἠναγκάζοντο νὰ κωφεύουν. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ γυναῖκες ἔπαιζον ἐξαιρέτως τὸ μέρος τῶν εἰς κρυφὰ καὶ εἰς ἐνδείξεις συμπικθείας καὶ ἀντιπαθείας.

— Κῦττα! ἄσωτοι, ἄσωτοι εἶνε! ἐφώναζε μία Πλακιώτισσα, ἐκπλητσομένη πρὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν.

— Πιρογοριὰ τοῦ ἄρρουστου ὥστε νὰ βγῆ ἡ ψυχὴ του! ἀκούεται ἄλλη φωνή.

Τὰ «Θεὸς σωρέστου» ἔδωκαν κι' ἔπερναν ἐξ ὄλων τῶν μερῶν ὅθεν διήλθον εὐνοικωτέρας ὑποδοχῆς: ἔτυγον σχετικῶς εἰς τὴν Νεάπολιν. Ἐεῖ τέλος ἀπῆλαυσε τὸ μάτι τῶν τέσσαρες πέντε σημαίας ἀπὸ οἰκιῶν καὶ καταστημάτων, σειομένας τιμητικῶς ἅμα τῇ διαβάσει τῶν, καὶ ἀπῆλαυσαμεν τοῦ κ. Κυριακοῦ ἄσκεποῦ, παρεργόμενου πρὸ αὐτῶν. Ἡκούοντο ἐνίοτε χειροκροτήματα μετὰ αὐτῶν παραληφθέντα ἐν δουρικῇ ἀπομιμῆσει ἐκ τῆς διαδηλώσεως τῶν Σουτσιαστῶν, καὶ ζητωκραυγαὶ ἐνίοτε ἐξεργήγουντο ἀπὸ μερικὰ σπήτια, μετὰ τῆν διαφοράν ὅτι οἱ ζητωκραυγάζοντες ἐνθυσιώδεις ἦσαν τριετῆ καὶ πενταετῆ παιδικία, φωνάζοντα χειροκροτούμενα: «Ζήτω ὁ Μεγίσταξ!»

Διὰ νὰ μὴ πολυλογώμεν, μετὰ μακρὰν, πολύμοχθον καὶ κωμικοῦ περιπλάνησιν ἀνὰ μέσον πασῶν τῶν συνοικιῶν τῆς πόλεως, ἀπυθνήμενου πλέον καὶ λαχανιάζοντος τοῦ κ. Μελά, καὶ ἀφίνοντος νὰ τὸν σύρωσιν ὅσῳ ἤθελον, συχνὰ δὲ συνεκροτοῦντο καὶ φιλονεικίαι μετὰ τῶν, προκειμένου νὰ πάρωσι τοῦτον ἢ ἐκεῖνον τὸν δρόμον, ἢ διαδηλώσει κτεστᾶλαξε πάλιν εἰς τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς σημείον, καὶ δευτέραν κουθέντα ἀπέτεινε πρὸς τοὺς φίλους του ὁ κ. Μελάς, χειρογράφον ὅμως ταύτην, πρὸς ἐπίτασιν τῆς γρουσουζιάς, καὶ συχνὰ λαθεύων κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν αὐτῆς. Περιεῖχε δὲ ἡ προσφώνησις καὶ τὸν ἐξῆς παράγραφον, ὁ ὁποῖος μᾶς ἐφάνη ὑποκρύπτων λεπτὰ λεπτὰ παράνομα καὶ τρήμον: «Ἐνώπιον τῆς κάλπης οὐδεὶς γυνώσκει εἰμὴ μόνον ἢ συνειδητῶς οὐδὲ ποῦ θὰ καταλέσσει τὴν ψῆφον εἰς...» ὡς νὰ εἶχεν ὑπ' ὄψει τοῦ τὴν ἐπωδὴν τῶν ἡμερῶν:

Ταρι ρά, ταρι ρά,
Θὰ σοῦ σοῦ ὄραμε τὸν παρᾶ...

Μία κρυγὴ γυναικὸς πρὸς τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν διαδήλωσιν πρέπει νὰ ἐπισφραγίσῃ ἀντὶ παντός συμπεράσματος τὰς γραμμὰς μας:

— Κρίμα, κρίμα ποῦ εἶσατε Ἀθηναῖοι!

Ἐνοουλουλοῦ.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΝΘΗ

Οὐδέποτε διαδήλωσις ἐπαρουσίασε πενθιμωτέραν ὄψιν ἀπὸ τὴν χθεσινὴν τοῦ κ. Μελά. Ὅταν ὁ Χριστὸς ἐφέρετο εἰς τὸ Πρακτώριον καὶ ἐκεῖθεν εἰς τὸν σταυρὸν, ἦτο ὀλιγώτερον περιαλγῆς καὶ ὀλιγώτερον σύννους: πλέον δὲ ἦ ἀπαξνομιζόμενος ὅτι διείδομεν ἐπὶ τῶν χειρῶν του διαγραφομένην τὴν σφάξιν:

— Ἰ.Ι.Ι. ἰ.Ι.Ι. λαμὰ σαβαθθαρί.
Ἐστὶ μεθερμηνευόμενον:
— Ἄλοι, ἄλοι καὶ τρισᾶλοι.

Ἐκ τῶν ἀκολουθησάντων τὴν διαδήλωσιν τοῦ κ. Μελά προσελυσαν ἰδίως τὴν προσοχὴν οἱ ἀδελφοὶ Παράσχοι, Ἀχιλλεὺς καὶ Γεώργιος, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ πρῶτος δὲν θὰ λησμονήσῃ μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιθέτων τὰ ὁποῖα ἐφιλοδώρησε κατὰ καιρὸν εἰς τὴν μούσάν του νὰ τὴν ὀνομάσῃ τῶρα καὶ **Μελέντζα**, ὁ δὲ Γεώργιος θὰ ἐπωφεληθῆ τῆς εὐκαιρίας νὰ πειρασαγῆ εἰς κανένα στίχον τῆς Ἰλιάδος του

καὶ τὸν Μελάν του. Καὶ ἦν ἰδεῖν τὸν ἐθνικὸν μας ποιητὴν προσφωνοῦντα αὐτόν:

Μ' ἀρέσουν τὰ κλερτόπουλα καὶ τὰ ἀρματωλίκια,
ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀσχημα, θαρῶ, καὶ τὰ τσιφλίκια,
τάρλα τάρλα τάρλα λά
Ζήτω καὶ τοῦ κῆρ Μελά.

Τὴν ὄλην διαπόμπεισιν—δανειζόμεθα τὴν λέξιν τοῦ Φιλίμονος—ἐκλείει μία νοσοκόμος ἀμαξία φέρουσα τοὺς τέσσαρας τραυματίας: τῆς Κηφισιάς, κεφαλοδεμένους καὶ κινούμετους οἴκτου μέχρι δακρύων. Τὸ πείραμα δὲν ἦτο ἀτυχές: Ὅτι δὲν κατορθώνει ἢ δύνανται κατορθώνει πολλὰκις ὁ ἑλεος: ἀπορον μόνον πῶς δὲν ἐσύναξεν ὁ κ. Μελάς καὶ τούτους ἄλλους ἀναπήρους καὶ παραλυτικούς: διὰ νὰ τοῦ ἐξασφαλίσουν βεβαϊότερον τὴν ἐπιτυχίαν. Λυπούμεθα ὅτι δὲν ἐναπολείπεται πλέον καιρὸς διὰ νὰ τοῦ συστήσωμεν τὴν παρὰ τὴν ἀγγλικὴν ἐκκλησίαν ἀτυχῆ τυρλὸν ἀλλὰ καὶ γόνυ καὶ μαγνήτην ἀπειρῶν πεταρῶν: θὰ τὸν ἠκούομεν κλαυθμοῦς μουμουρίζοντα:—Δόστε, κύριοι, ἓνα ψῆρο καὶ τοῦ κ. Μελά. Δὲν εἶνε ὁ πρῶτος ἀμαρτήσας.—Εἶνε ὁ ἔσχατος τῶν ἀνθρώπων!

Καὶ ἐπροχωρεῖ ὁλονὴν ἡ διαδήλωσις ἄραιά πάντοτε ὑπενθυμιζούσα τὸν ἐκφραστικώτατον ἐκεῖνον καὶ λακωνικώτατον στίχον:

ἄραια ἄραια καὶ μακρῖα
νὰ φαινόμεσθε καμμιὰ τριανταρέα!

Ἐνίοτε ἀνεπίστατο εἰς τετραδας καὶ ἄλλοτε εἰς ἀκροβολιτικὴν παρατάξιν: ἐζήτηε δὲ ἐπιμόνως καὶ καταλαμβάνε τὰς στενοπούς: καὶ τὰ σοκάκια, ὥστε ἂν δὲν ἀποτελῆ ρεῦμα νὰ σχηματίσῃ τουλάχιστον ρυάκιον, στρατηγικώτατα ἀποφεύγουσα τὰς πλατείας καὶ τὰς εὐρείας ὁδοὺς.

Παρατηρήθη ἀκόμη ἐν ἄλλο. Εἰς τὴν ἀτελευτήτην ἢ πεπονημένῃν ὡς μυρμηκίαν διαδήλωσιν τοῦ κ. Σούτσου δὲν ἐχώρει οὔτε νὰ σταθῆ οὔτε νὰ κινήθῃ ἀμαξία. Τούναντιον τὴν ἐμπροσθοφυλακὴν καὶ τὴν οὐρὰν τῆς διαδηλώσεως τοῦ κ. Μελά ἀπετέλουν ἀμαξία τινες ἐπιφορτισθεῖσαι καὶ τὸ ἔργον τοῦ σημαιοφόρου. Τούτων εἶπετο ὁ ἀτυχῆς ὑποψήφιος περικυκλούμενος ὑπὸ μελαγχολικῶν τινῶν φυσιογνωμιῶν καὶ ἄλλων ἰουδαϊκώτατα διαγελωσῶν, ἤρχοντο κατόπιν μεσίται τινες—ἀπαράιτητοι τοιοῦτου ὑποψήφιου ὑπασισταί—συνανεμιγνύετο μετὰ τούτους ὡς εἰς χορὸν προσωποδοφῶν εὐαριθμοὶ δανδῆδες τοῦ σαλονιοῦ του, ἤρχοντο κατόπιν μερικοὶ χρυσοκάνθαροι, καὶ συνεπλήρουν τὸ κινήτῳ αὐτὸ χροματιστήριον ἄδολοι καὶ ἀπονήρευτοι πολῖται, ὡς οἱ αὐτοσχέδιοι ἐκεῖνοι συνδαιτημόνες παρὰς τινος διὰ νὰ φάγουν μαζὺ τὸ ρεζουλέκι.

Ἡ παρέλασις τῶν διὰ τινῶν ὁδῶν ἐν αἰς οὐδαμῶ ἐφαίνετο τὸ ὄνομα Μελά ἐκυμάτιζε δὲ ἐπὶ ἀπείρων σημαίων τὸ ὄνομα τοῦ Σούτσου ὡς εἰς ἀσφαλῶς ἀγκυροβολημένον στόλον ἐδίδο πιστὴν τὴν εἰκόνα πτηνῶν παροδικῶν ἄτινα ἐξέπεσαν εἰς καινοφανῆ ἐδάφη καὶ τὰ ἔχουν χαμένα!

Μερικὰ ζήτω βραγῆ, ὀλίγα παλαμάκια ξεθυμασμένα ἓνας ἀποχαιρετήσιος λόγος τοῦ κ. Μελά ἀπὸ τῶν παρα

ρων του προς τους δλίγους, αλλά πρακτικούς, εκλογείς του έδωκε πέρας εις την πένθιμον ταύτην πομπήν.

Κρίμα να μη άπαγγελίη ο 'Αχιλλεύς κανένα έλεγείον' να ένα καλόν τέλος :

Ταλαίπωρε, μη άφειδώς τά χορήματά σου χύνης άν άποτυχής δήμερχος Μελάς καν να μάς μείνην.

Δύο χθές προσεφώνησαν από του οίκου του κ. Μελά μετά το πέρας της διαδήλώσεως, ο οικοδεσπότης και ο Παναγής Κυριακός. Του τελευταίου τούτου ο λόγος, γεμάτος ίσουλτισμον, μάς έκαμεν έντόπωσιν πανούργου λωποδύτου όστις ξεμοναχιάσας παραπιδήμουντα 'Ανατολίτην άρχίζει να του όμιλή περί της Μεγάλης άντας ιδέας, άφνης ο κατηχοόμενος εύρίσκειται άνευ ώρολογίου, διά της μεθόσου του πορτοφολίου. 'Ο λόγος του κ. Μελά ήτο περίπου ο ακόλουθος :

Φύλοι συμπολιταί !

Εύγνωμόνυ ήν από τσπερις επί τη έκδηλωθείτη προς με γνώμη και έδραία πεποιθήσει.

Προσέλθετε ενώπιον της κάλπης έν πλήρει τάξει, ή δε ύπερ του τριμείου μου μέριμνα άς όδηγήση την ψήφόν σας. 'Ενώπιον της κάλπης ούδεις γινώσκει είμή μόνον ή συνείδησί σας—είπιζω δηλαδή να μη φανήτε άσυνείδητοι—που θα κατάθεσθε την λευκήν ύμών ψήφον. Κατελθόν είς τον εύγενή άγώνα την έκλογικόν και έχκαταλείψας τον ήρεμον και κιστομέ τον οικογενειάρχου βίον, έγώ το ξέρω τί μου έκόστισε, κινήσεις εξ ούθενό: άλλου έκλητήριου είμή υπό μόνις της φιλοδοξίας. Θά πράξω ό,τι είμπορώ ύπερ της πόλεως των μεγάλων άναμνήσεων του Δουριού, των μεγάλων έλπίδων των μαρμαρών της Πάρου (κατ' ιδίαν) αλλά και Δίνω ! . . .

Ζήτω τάρλα τάρλα τά
Θά μου φάτε τά λεφτά ! . . .

Ψ. Ψ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Και άλλη παράδοσις χρυσής σημαίας του Μελά χθές εις τον κήπον του Σούτσου παρεδόθη και έπουπολήθη ύπό του Πέπα Μαρμαρά έν μέσω ένθουσιασμού, γέλωτων και χαράς !

'Απεβίωσαν έντός του σιδηροδρόμου μεταβαίνων έκ Βιέννης εις Παρισίους ο 'Ιάκωβος Ρογκότις, τελευταίος γόνος της όμώνυμου έν Θεσσαλονίκη οικογενείας. 'Η παρουσία του άνέρχεται εις 811 περίπου χιλιάδας λιρών. Μολονότι δε ήλπίζετο ότι μέρος του ποσού τούτου θα διέθετεν ύπερ των έλληνικών κοινοτικών καταστημάτων, δυστυχώς όμως δεν εύρέθη διαθήκη του, Ούτω δε όλη ή παρουσία του περιέρχεται εις τους πλαγίους αυτού κληρονόμους, έκτός δύο σποδαίων μεγάλων τσιφλικίων τά όποια ήταν βακοφερικά, και ως τοιαύτα, ως λέγεται, πρόκειται να διμενωθώσι. Κληρονόμοι του είνε ο βουλευτής κ. Γεωργιάδης, οί κ. Τιμιλέον και Ν. Μαυρουδής, ή άδελφή αυτών χήρα Βαλαμακάη και άλλοι τινες έν Κωνσταντινουπόλει.

Σήμερον παρασταθήσονται έν τω 'Απόλλωνι οί «Αηστία» του Σχίλερς δράμα εις πράξεις πέντε. Τούτω ακολουθήσε-

διωδία ψκλητομένη ύπό του κυρίου και της κυρίας Τασού γλου «'Η ύποψήριος Χριστίνα και ο πατέρας της.»

ΛΟΙΜΟΚΑΘΑΡΤΗΡΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

(ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Τετάρτη, την 29 'Ιουνίου

'Εάν άκόμη δεν έμαθον οί διάφοροι φιλανθρωπικοί έν 'Αθήναις Σύλλογοι, ότι έν τοις καθαρζζόμενοις έν άγίω Γεωργίω και τω «Μεσολογγίω» υπάρχουν άνθρωποι έντελώς πένητες, των πάντων στερούμενοι, άς τό μαθωσιν ήδη δι' έμού. 'Εκεί μέσα παίζει ή καλοπέρασις με την φτώχεια. Τό θάρρος και ή άπελπισία. 'Η άνετος ζωή, και ή στέρησις. Δέν εξετάρω τό ποιόν των ανθρώπων. Φθάνει δι' έμέ ότι είναι άνθρωποι. Δέν γνωρίζω τί σκέπτεται περί αυτών ή Κυβέρνησις, και άν θα έχωμεν δευτέραν περιόδον 'Αλεξανδρινών. Τόγε νύν έχον ούδεμίαν έδοθη τοίς ανθρώποις αυτούς έπιχορήγησις παρ' ούθενος. 'Ηκουσα ότι ο Δήμερχος Πειραιώς έδωκεν 100 δραχμάς: ότι ο ύγειονομος κάτι στέλλει. 'Αλλά τακτικόν τι και βεβαιον ούδέν. Οί φιλανθρωποι αυτοί όμογενείς οί έν παντί πρωτοστατούντες, και τσσας εύφείροντες άξιώσεις έν τη καθ' ήμάς κοινωνία, ζητούν καταλληλοτέρην περίστασιν φιλανθρωπικήν ;

Και ένόσω ή καθαρσις ήτον ένδεκαήμερος, τό κακόν όλιγώτερον. 'Ηδη είκοσι και μίαν ήμέρας οί άνθρωποι αυτοί θα εύρίσκωνται έν άπελπιστική άληθώς καταστάσει. Τό όλίγον χοήμα όπερ πιθανώς έφερον, βεβαιώς έξηντηληθη. Τί θα γείνουν λοιπόν ; 'Εν ταίς έφημερίσιν άνέγγων ότι έτέρα πρόέλευσις εξ 'Αλεξανδρείας διά τον άγιον Γεώργιον, είναι άπαραδεκτος τη διαταγή της Κυβερνήσεως: άριστον και σωτήριον τό μέτρον. Ούτ' είναι δυνατόν πλείους των 600 ανθρώπων, οίτινες νύν εύρίσκονται εκεί, να ζήσωσιν άνευ φόβου γενήσεως άλλου μισματικού νοσήματος: έκτός δε τούτου καθίσταται άνέμικτος ή τακτική επιτήρησις της καθάρσεως, εάν ο αριθμός άνέλθη εις μεγαλύτερον ποσόν.

Τά έκλογικά δεν είναι ζένα και διά του, έν τω λοιμοκαθαρηρίω και τω «Μεσολογγίω» υπάρχουν καθαρζζόμενοι επίτηδες έλθόντες όπως ψηφίσωσιν έν Πειραιεί, έν 'Αθήναις, και έν ταίς Νήσις.

'Εκτός τούτων, άλλοι έξωθεν μεταβάντες, επί τη βεβαιώσει ότι δεν θα σπορχάρουν ήδη ύβρίζουν, άπειλούν, σχεδόν κλαίουν, επί τη έτέρα βεβαιώσει του ύγειονόμου ότι πάζ επί της Νήσου εύρισκόμενος θεωρείται σπορχαρισμένος και συνεπώς δι' αυτόν άπαγορεύεται ή άπομάκρυνσις. Είς ήπειλει ότι την ήμέραν της έκλογής: κολυμβητι θα περάση πέρα διά να έλθη εις τον Πειραιά και ψηφοφορήση: αλλά πολλούς τούτων καθησύχασεν ο ύγειονόμος, είπών αυτοίς να μένουν ίσχυι διότι αθά ζήτηση όπως έκαστος έκλογείν ψηφίση όπου εύρίσκειται τον ύποψήριόν του ού τό όνομα θα γραφή εις επί τούτω κομισθησομένης κάλπας.» Και ή δουλειά των έτελείωσε.

Ούδεμίαν μέχρι τούδε έκλογική διαδήλωσις έγένητο έν τω λοιμοκαθαρηρίω. 'Εάν, έλεγον, ο Σούτζος τοίς έστειλε και 'κει καμμιά είκοσαριά βρουσούλαις 'μπορούσαν κάτι να κάμουν κι' αυτοί.

Συνοικεία προμηνύονται δύο—τρία. Κουμπάροι άρθνοαι. 'Ιερέυς δεν ύπάρχει, και στέφανοι. 'Αλλά τό γόντρον εκείνο όπερ άκόμη αισθανόμεθα διά μερικας 'Αλεξανδρινάς, εξέλειπεν ήδη έν τω λοιμοκαθαρηρίω περίεργος σύμπτωσις. Παρέμεινεν έν μέσω της γολέρας τό κάλλος, και ω-

χοντο φεύγουσαι . . . αι περκαμέναι κατά την ηλικίαν, τό κάλλος, την όρεξιν !

30 'Ιουνίου 1883.

'Ο έν τη προηγουμένη μου σημειωθείς ως νοσηλεύόμενος έν τω νοσοκομείω, πάσχων έκ χρονίας ήπατίτιδος, άπέθανε σήμερα. Κατελθόντες οί ιατροσύνεδροι Σούτζος και Ξιδης, και ένεργήσαντες νεκροψίαν, εύρον έπιτυγή την διάγνωσην του ιατρού του λοιμοκαθαρηρίου, και έβεβαίωσαν ότι άληθώς ούτος άπέθανεν έκ του άνωτέρω νοσήματος.

'Εν τω νοσοκομείω εύρίσκονται δύο εισέτι άσθενείς, εις ρθισικός και εις ήπατικός: πάντες ούτοι έφυγον εκείθεν προς άλλαγήν κλίματος. 'Ηδη δύο ήλλαξαν και ζωήν άδηλον περί των άλλων.

'Η ύγεια των λοιπών καθαρζζόμενων άρίστη. 'Η χθές παρατηρήθητα έλλειψις του ύδατος, προελθούσα εξ άνωτέρως βίαις, ώκονομήθη διά τακτικων ύδροφόρων πλοίων μεταβαινόντων έκ Πειραιώς. 'Η Κυβέρνησις: άληθώς ούδένος άμελει, όπως τά μεν προφυλάξη τον τόπον από άπεικταίων περιστάσεων, τά δε όπως καταστήση άνετωτέραν και ύγεινιοτέραν τοίς καθαρζζόμενοις την τέλειν της καθάρσεως.

Και έτερην μέγα κατασκευάζεται μετά δραστηριότητος ζύλινον παρήρημα όπως τοποθετηθώσι έν αυτώ όσοι δεν εύχριστούνται έκ των υπό τάς σκηνάς.

'Εις του Μεσολογγίου μετεφέρθησαν λόγω ύγείας και μείζονο: φαίνεται ήσυχίας, τσσαρακοντα καθαοζζόμενοι, εις άγιον Γεώργιον: έπομένως οί έν τω Μεσολογγίω άνέρχονται ήδη εις: τσσαράκοντα πέντε: αλλά παραπονούνται οί έν αυτώ διότι τσσαράκοντα έπτά έτών (χρονολογία ναυπηγήσεως πλείου) ποτικιοι προβάλλουσι καθ' έσπεραν ένεργούντες έρόδου: επί των έιτάλην κειμένων θνητών, χωρι-

νά συλλογίζονται ότι τούτο αντίθάνει εις την καλήν άνατροφήν και εις τά χηρστά ήθη.

Διαταγή του ύπουργείου άτμάκατος ύπό ύπαξιωματικών του πολεμ. ναυτικού σταθμεύει διαρκώς έν άγίω Γεωργίω: έτέρα δ' άτμάκατος παρεωρήθη εις τον ύγειονόμον διά την ύγειονομικήν ύπηρεσίαν.

Διά του αύριον καταπλέοντος άίγυπτιακού καταπλείου εις Πειραιά εξ 'Αλεξανδρείας προερχόμενοι 35 έπιβάται, οίτινες όμως ως έμαθον δεν θέλουσι γενειν δεκτοί έν άγίω Γεωργίω διαταγή του ύπουργείου.

Λυκογιάννης

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ.

'Εκ Μεσολογγίου, 1ηρ 'Ιουλιου.

ΘΑΕΓΡΑΦΗΜΑ

Σύνταξιν Μη Χάνεσαι.

'Αν πάσα έπαρχία κράτους διαμαρτύρεται δι' έπεμβάσεις κυβερνήσεως, φαντάζεσθε όποια είναι αυτοί έν πατριδι πρωθυπουργού: ούδεις σχεδόν των φίλων αυτου ύπάρχει ο μην έχων τον όδόντα επί του προϋπολογισμού ή μη τυγών μιας τουλάχιστον παραβιάσεως των νόμων ή άμεροληψίας: ούδεις σχεδόν των αντιπάλων αυτου, προς όν δεν έγένητο άπειλαι ή άπόπειρα ποιās τινός δωροδοκίας: πάσα ή έπαρχία, άλλ' ή πόλις ιδίως, είναι σκηνή άτελευτήτου κυβερνητικού και διοικητικού εγκλήματος, ούτινος τά είδηχέστερα έπεισιδία ήρξαντο από της άφίξεως του θείου του πρωθυπουργού: πρό τινων ήμερών πληθύς ύπαλλήλων Μεσολογγιτών ήρξαντο από περάτων μετακομιζόμενοι ένταύθα επί άπειλή παύσεως όπως ψηφοφορήσωσιν ύποψήριον πρωθυπουργού, γνωρίζετε δε πόσοι είναι ούτοι: τινές αυτών συνεινοηθέντες μετά πρωθυ-

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ιδ. αριθ. 543)

— Χλοερά πεδία, λιμνώνκς άνθοστεφεις, πόλις ήσύχους, χωρία έντός των δένδρων, όρη, κοιλάδας, ποταμούς.

— 'Ιδιοτροπία !

— 'Ενωείται Είχα βαρυνθή τον παρισινόν θόρυβον και ήθέλησα ν' άπολαύσω διά τινας ήμέρας την ήσυχίαν των άγρων.

— Και τούτο μόνον είδτε ;

— Εύρον ότι τούτο ήτο έπαρκές και επανήλθα.

— Προξενείτε έκπληξιν !

— 'Ηξέρω, ήξέρω . . . Είμαι πολύ πρωτότυπος. Τί τά θέλετε, βαρόνε, έκαστος έχει τας κλίσεις του, τας μικράς ιδιοτροπίας του: ένίοτε παραδίδομαι εις τας άκολασίας, ατινες μου άρέσκουν.

— 'Αλλ' είναι δικαίωμα σας, αγαπητέ Πέδρο: αλλά δεν μοι είπατε την πραγματικήν αίτίαν της έκδρομής σας.

— 'Εάν δεν έφοβούμην . . . είπε.

— Τί ;

— Μη με περιπαίξετε.

— Ποτέ !

— 'Οχι, θα με ύπελαμβάνετε γελοίον.

— Σας τον φίλον μου, τον καλλίτερόν μου φίλον !

Πόσον κακώς με κρίνετε, αγαπητέ μοι Πέδρο !

— 'Αλλ' αδιάφορον. Θα σά; είπω.

— Σας άκούω, Πέδρο.

— Είχον άκούσει να γίνηται λόγος περί ώραίας τινός νεάνιδος.

— 'Αγαθή τύχη ! 'Ημην βέβαιος περί τούτου. Και ή ώραία αύτη νεάνις διαμένει έν τη έπαρχία ;

— Μάλιστα.

— Και μετέβητε να την ιδητε ;

— Ναί, άλλ' άπογοήτευσί μ' άνέμεινε ! δεν την είδον.

— Διατί ;

— 'Απλήθεν, άνεχώρησε ταξειδεύουσα. Ποϋ ; Δεν μοι τό είπον. 'Αλλ' επί τινας ήμέρας, έσχον την εύτυχίαν ν' άναπνεύσω τον εύώδη άέρα, όν άνέπνευσεν, έκαμα περίπατον κατά μήκος των όδών τας έποίας πολλάκις διέτρεξεν, όπου τά πάντα μοι ώμίλουν περί αυτης, ο θρούς των φύλλων, τά άνοικτά άνθη, ο μινυμασμός των ρυακίων, ή ποικιλόχρωμος

πουρογού παρητήθησαν εικονικώς ως να μη ήρουν τα πληρο- νόμμενα τακτικά βοηθήματα. "Πδη χιλιάδες δημοσίων χρη- μάτων άρζονται διανεμόμενα εις οπαδούς υπό τύπον βοηθη- μάτων εις πτωχάς οικογενείας: εν τοις κερφενείοις φίλων ή- μών κατάχονται παιγνιόχαρτα, ενώ εν τοις κερφενείοις φί- λων των δημοσίων άρχαι χαρτοπαίζουσι διά παιγνιοχάρτων άσπραγίστων.

Φίλοι στρατιώται στέλλονται φρουρά εν δήμοις των όπως ψηφοφορήσων, έναντία δε έμποδιζονται και άνακαλούνται οι τυχόν εν δήμοις αυτών εύρισκόμενοι. Σχέδιον πόλεως δεν έχει ισχύν ή κατ' αντιπάλων πρωθυπουργού. Είσαγγελία έ- γένετο πρακτορείον ψήρων μόνοι φίλοι ήμών καταδιώκονται ύπ' αυτης: ούδεις τολμά να προσφύγη εις άρχάς: αυται τρέ- μουσι να έκτελέσωσι τον νόμον, πολλάκις δε και να μάς πλη- σιάσωσιν.

Υποψήφιος Δήμαρχος Μεσολογγίου
Ι. Τσιμπουράκης.

ΑΝΑΚΑΛΥΨΙΣ ΤΟΥ ΜΙΧΟΥ.
(ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Μεσολόγγιον, 27 Ιουνίου.

Υποπτεύομεν πάντες: ότι ο Σ. θεϊός του π. οθυπουργού έ- κρυπτεν εν έαυτώ σπύριμα τινα φιλοδοξίας, διότι ού μόνον ούδέποτε έπεσκέφθη τό Μεσολόγγιον incognito, αλλά και ο- σάκις έπρόκειτο να έλθη, έτηλεγράφη τοις πολιτικοίς φίλοις ότι ο Χαρίλαος άφικνεΐται, άλλ' άντ' εκείνου παρου-ιάζετο ή χαρίεσσα κεφαλή του θεϊού Αποστόλη πινήρωσ μειδιώσα- τήν φοράν ταύτην τα μικρά εκείνα σπέρματα της φιλοδοξίας έβλάστησαν γενόμενα πάντα των λαγάνων μείζονα: άπέβαλε τήν ψευδή μετροφοροσύνην, και ως άλλοτε σταλείς ως κατα- θρομείς του άειμνήστου Δελιγιώργη έδειξεν ήμιν τό πρόσω- πόν του όπερ θα έρθάνει βεβαίως ή άρχαία κομωδία.

χρυσάλις, τό πτηνόν των θάμων. ο κελადών κόσσυρος των δρυμών. Ενόμιζον ότι την έβλεπον διερχομένην διά των δέν- δρων, χαρίεσαν μειδιώσαν, έλαφράν, ως τις έναέριος δαί- μων, άφίνουσαν ταινίαν τινά αυτης λευκήν επί τινος πρασί- νου κλάδου. Τί να σάς ειπω άκούμη, βαρόνε; "Ο, τι μοι ειπον περι της νεάνιδος οι γνωρίσαντες αυτην, εκείνοι, οιτινες ευ- τυχεστέροι έμου ειδον αυτην, ώμίλησαν με αυτην, επηύξησε τον ένθουσιασμόν μου.

- Πέδρο, είσθε έρωτομανής.
- Εγώ; Ούδόλωσ. Πώς θέλετε ν' αγαπώ νεάνιδα, την όποιαν ούδέποτε ειδον, περι της όποιας μόνον ήκουσα να γί- νηται λόγος;
- Εν τούτοις, ο ένθουσιασμός ούτος. . .
- Μία ιδιοτροπία, βαρόνε, μία ιδιοτροπία.
- Πώς ονομάζεται;
- Επ'ι τούτου, βαρόνε, θέλω να τερήσω σιωπήν.
- Ο κ. Δεσιμαίζ έκίνησε την κεφαλήν μειδιών.
- Όμολογήσατε Πέδρο, ότι προτίθεσθε να νυμφευθήτε.
- Όμολογώ ευχαρίστως ότι θα ένυμφευόμην, εάν εύρι- σκον την γυναικα, την όποιαν όνειροπολώ και την όποιαν από πολλού ζητών δεν εύρίσκω.
- Αγαθή τύχη, τούτο εξηγεί διατι άκούσαντες να γί- νηται λόγος περι νεαρής γυναικός δεν έδιστασατε να διατρέ- ξητε έκατόν ή δικαιοσύνην λέύγας, όπως είδητε τί ζητείτε!
- Ζητώ, βαρόνε.

Νομίζω περιττόν να σάς περιγράψω την εικόνα του κύρ Αποστόλη: τίς δεν τον ειδεν άνεθοκαταβαίνοντα ως ύπνοβά- την τας κλίμακας των ύπουργείων; προσθέσατε τώρκα εις την ένδυμασίαν του εν σάλι και εις την βίνα του ένα σφιδρόν κα- τάρρουν και έχεται ούτω την εικόνα του της τελευταίας ώρας.

Διά τό έν Μεσολογγίω κόμμα ο Αποστόλης είναι τό πάν' ο Χαρίλαος βασιλεύει, άλλ' ο Αποστόλης κυβερνά: ούδ' ο έλάχιστος διορισμός γίνεται χωρίς να έρωτηθ' ο Σ. θεϊός: εις αυτών άπευθίνονται οι θεσιλήραι, οι λαθρέμποροι και οι τών άλλάτων λαθροπήκται: αι θέσεις και τά έντάλλατα ή βοη- θήματα δι' αυτου διανέμονται πλήρη χειρί: είναι τό φόβη- τρον των ύπαλλήλων: ή μνησικακία του άλλως τε δεν έχει όρια: ένθυμείται λ. χ. ότι πρό είκοσιν έτών δεν τον έχαιρέ- τασέ τις, τον παύει άμέσως: επληροφορήθη ότι ύπαλληλος έ- ξεθειάζε τινα των πολιτευθέντων, τον καταστρέφει: διά τού- το δε είναι ένταυθα διοργανισμένον σώμα κατασκόπων, οιτι- νες σε πλησιάζουν, σοι όμιλούν πλήρεις θυμού κατά Τρικούπη, και όσα παραδεχθής ή προσθέσης: τ' άναφέρουν κατά τό μάλ- λον και ήττον τροποποιημένα τώ Αποστόλη.

Τοιαύτη τις είναι ή κατάσταση του κόμματος ψυχολογι- κώς: πάντα κατέχει τρόμος: πτωχοί οικογενειάρχαι ύπάλ- ληλοι ή έχοντες λυμβάνειν εκ δημοσίων έργων, άναγκασθέντες να προσέλθωσιν εις τό κόμμα, έπραξαν τό στόμα των. όμι- λούν χαμηλή τή φωνή, βαδίζουσι περιδεείς και σιγώντες, διότι εάν τολμήση τις να ειπή προς άλλον δύο λέξεις βλέπει περι- ρεργουένην άψοφητή σκιάν τινά: είναι. ο κατάσκοπος, όστις άπαύζων εν ράκος της όμιλίας σου κατασκευάζει βρόχον δι' ού ζητεί να σε πνίξη: ο Αποστόλης τέλος είναι διά τό Μεσο- λόγγιον, ό, τι ήσαν άλλοτε διά την Ένετίαν οι όρειχάλκιοι λέοντες.

Αλλ' επανέλθωμεν εις τό κομικόν μέρος της ύποδοχής! Πρώ ήμερών έγραψεν ο Αποστόλης ότι έρχεται φέρων πληθύν διορισμών και βοηθημάτων: ο αδελφός του Θεμιστοκλής και

- Αλλά μάτην είπατε ότι δεν έσκέπτεσθε πλέον την έ- παρχιώτιδα ταύτην νεάνιδα: αυτη εύρίσκειται έντός της καρ- διας σας, αγαπητέ μου Πέδρο.
- Σας όρκίζομαι ότι ούτε αυτη, ούτε άλλη καμμία.
- Στοιχηματίζω, ύβλαβεν ο βαρόνεσ, ο ι μετ' ολίγον θα κάμετε και δευτέραν άπόπειραν, διά να την ιδήτε.
- Δεν στοιχηματίζω θα χάσητε. Δεν είμαι εξ εκείνων οί- τινες γίνονται μανιώδεις κατά των προσκομμάτων, εγώ ά- πομακρύνομαι απ' αυτών, χωρίς να επιμένω να τα ύπερβώ.
- Όταν επιθυμώ τι, τό θέλω άμέσως: είδημη, δεν τό θέλω πλέον. Αμα παρέλθη μία όνειροπόλησις, άναλαμβάνω άλλην. Αύριον, αν όχι σήμερα, αν ιδέα τις κατά τό μάλλον και ή- ττον άλλόκοτος διελθη διά της κεφαλής μου, ίππεύω άμέσως. Ίδού είμαι ιδιότροπος, άλλόκοτος, τρελλός!
- Ο βαρόνεσ ήρχισε να γελά.
- Θέλετε εν σιγάρων; είπεν ο νεανίας.
- Ευχαρίστως.
- Ίδού ανάψατε.
- Ευχαριστώ.
- Ο Πέδρο έγερεθείς περιήλθε τό δωμάτιον, έπειτα στάς έμπροσθεν της θερμάστρας έμεινεν ακίνητος ως εν έκστάσει.
- Τί παρατηρείτε τσοούτον προσεκτικώς; ήρώτησεν ο βαρόνεσ.
- Την εικόνα ταύτην.
- Ελαβεν αυτην.

οι περι αυτών εκσέβησαν ότι έπρεπε να τον ύποδεχθώσιν ως έμπροσπι εις άνθρωπον φέροντα διορισμούς: περιήρχοντο λοιπόν την αγοράν παρακαλούντες, ύποσχόμενοι ει και άπειλούντας τους χλιαρούς φίλους των ίνα μεταδώσιν εις δεξίωσιν του ύρπουρογού, ως τον καλούνσιν ούτοι: τέλοσ μετά πολλήν ά- γωνίαν κατώρθωσαν να περισυναγάγωσι 30 περίπου ύπαλλή- λους: ή συγγενείς ύπαλλήλων και τους φορτώσουν εκόντας ά- κοντας επ' άμαξών και τους μεταφέρωσιν εις Τρουλίδαν. Εί- δον τινάς άγανακτούντας, άλλους κύπτοντας ύπό αίσχύνης: άλλους πειναλέους τρέχοντας και επιδεικνύοντας άφοσιωσιν όπως τύχωσι ψιχίου τινός εκ των κομισθέντων δώρων της εξουσίας και εν τέλει τινάς εξ αυτών ύβρίζοντας διότι οι ά- μαξήλάται τους εζήτουν τό άγώγι δύο κατά κεφαλήν οράγκα.

Περι την 2 1(2 της ήμέρας εκείνης ήκούσθη θόρυβος άμα- ζών και κρότος συγκρουομένων τενεκέδων πετρελαίου εν τινι γειτονική καπνοπωλείω: έφθασεν ο Μεσίας! Δν περιήγαγον εν πομπή διά των άπωτέρων εδών της πόλεως: έδραμον εις την οικίαν Τρικούπη όπως ιδω τα γινόμενα: και ειδον τον Αποστόλην περιβεβλημένον τό σάλι του και υπό δεινού κα- τεχόμενον πτερισμού να λάβη θέσιν ρήτορος και διά της γνωστής έρρίνου φωνής του ν' άπαγγείλη περίπου την εξής προσφώνησιν.

Συμπολίται,

Μετά χαράς βλέπω συνηγμένους περι έμέ τους φίλους του κόμματος: ο Χαρίλαος μ' ούπε να σάς πώ, ότι διά τας ευεργεσίας τας όποιας σάς έκαμε θέλει να βγάλετε Δή- μαρχον τον Παπαδόπουλον, διότι είναι ο άρχαιότερος φίλος του: θέλει από σάς και να χωρίσουν τα πρόβατα από τα έρύ- ρια: σάς είπα ότι μ' έστειλεν εδω ο Χαρίλαος διά να τον βγάλω. Ημεγάλη ρητορική συγκίνησις τώ έπέφερον πλείεστα περυσίματα και έλπιζεν ή κομωδία: εκ των άκροατών οι μόν έλεγον «γιαόσου κ' αλήθεια λαίς», άλλοι δ' έλεγον «σφύγκα

- Ητο φωτογραφία συνήθους μεγέθους, έντός μικράς έπι- χρούσου άργυράς στεφάνης παριστώσα θελκτικήν νεάνιδα δε- κακεπταετή ή δεκαοικταετή, καθήμενην, την κεφαλήν έχου- σαν κεκλιμένην επί του ώμου και παρατηρούσαν μετά ρεμ- βασμού ρόδον όπερ έκράτει εν χειρί.
- "Ω! ή μαγνητική και μειλίχιος μορφή! είπεν ο Πέδρο άκαταπαύστως θεωρών και μετά θαυμασμού την εικόνα: τί χάρις! Ποία αιδώς! Στόμα γλυκύ: τό μειδιάμα της θα ήναι θελξικάρδιον. Τό βλέμμα της. . . ω! τό βλέμμα της είναι ά- ζιολάτρευτον, γλυκύ ως ούράνιος θωπεία! . . .
- Αληθώς, Πέδρο, είπεν ο κ. Δεσιμαίζ, όστις εφαινετο ύριστάμενος κόπωσιν τινα, είσθε μέγα παιδίον.
- Δεν είναι νέος βαρόνε, όστις εύχεται να έχη την ήλι- κίαν μου. Μήπως δυσαρεστήσθε διότι με βλέπετε θαυμάζον- τα την εικόνα του χαριεστάτου τούτου πλάσματος;
- Ουδόλωσ αγαπητέ μου Πέδρο.
- Κόμη μεγαλοπρεπής, ξανθή ως ο στάχυς κατά την ή- μέραν του θερισμού: βλέπων τους δύο τούτους ήνεωγμένους όρθολμούς νομίζω ότι βλέπω δύο σαπριέρους πολυτίμους υπό άλλοίαν έσποήν ή οι ούρανόχορες. . . Τό όλον έντελέσ. Είναι άπαράμιλλον θαύμα, εν εκ των σπανιωτάτων και των πλου- σιωτάτων άριστουργημάτων της φύσεως.
- Ο βαρόνεσ άνοπομυών ύψωσε έλαφρώσ τους ώμους.
- Βλέπω ότι δεν έχω ανάγκην μεγάλων πραγμάτων, είπεν, ίνα σάς διασκεδάσω.

την μύτην σου» και άλλοι: ζήτω ο κύρ Αποστόλης! Πολλοί έντόπιοι ύπαλληλοι από περάτων ήρχισαν συνα- θροίζόμενοι γάρην των εκλογών: ο δε μικρός Μίχος, ο ίστο- ρικός Μίχος, τό χάσμα του Α' Ασομοδαίου, άφίκετο μένεα πνέων κατά Τρικούπη άνοπομυών να καταψηφίση τον ύπο- ψήφιον του πρωθυπουργού: ώστε μετά την μήνιν Ράλλη, Ρούφουκαί Κοντοσταυλου, έχομεν και την του μικρού Μίχου!

Ζήτω μας.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

(ΕΙΔΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ)

Βετώλια, 15 Ιουνίου 1883.

Αντι έφημερίδων και τηλεγραφικών ειδήσεων, ως πάντοτε στερούμεθα ένεκα του στρατιωτικού νόμου και της εν μέρει άπαθείας των κατοίκων, έχομεν ή μάλλον εις ποικίλας περι Αλθβανίας σήμασ πλέομεν.

Ελέγθη ότι, ο τουρκικός στρατός της Σκόδρας κατόπιν σπαρακτικής ανταλλαγής σφαιριδίων έταπεινώσεν άκρούτως τους άντάρτας και κατ' άλλους άνακαχή ύφίσταται και ότι εις Δέβραν ήρξατο ή σύγκρουσις κροτούντων των τηλεδύλων και τό αποτέλεσμα ύπήρξε παρανάλωμα του πυρός ή πρω- τεύουσα της Δέβρας; Αληθές ότι, οι αντίπαλοι Γκέγκιδες από τινος χρόνου βαρέως φέροντες την νεαν επί των εδών συστηματικήν άγγραείαν τουρκων και χριστιανών, καταγρα- φήν κτημάτων και άλλων νεωτερισμών, ούς δεν έννοουσιν να εισάξωσιν εις τας εκ σιδήρου και πυριτίδος χώρας των, ένθα ο βίος των κατοίκων εξ άμνημονεύτων χρόνων άπωθει πάν εργαλείον της ήμερώσεως, ήθέλησαν και αυτών τον διοικη- τήν οργανον, ως εις τους γλυκυτάτους χρόνους των όρδων και των λαφύρων. Αλλά σήμεραν ή τουρκική κυβέρνησις δεν έχει ανάγκην άτάκτων σωμάτων, άλλ' ούτε Αραβας και

- "Ω! ολίγων πραγμάτων, δεν συμερίζομαι της γνώμης σου, βαρόνε.
- Αφερε δα, αφερε την φωτογραφίαν ταύτην και κα- θίσατε.
- Δεν άπαυδω θαυμάζων την θελξικάρδιον ταύτην νεά- νιδα.
- Είκοσάκις ήδη είδετε την φωτογραφίαν ταύτην, χω- ρίς την έλαχίστην να δώσωτε εις αυτην προσοχήν.
- Δεν είναι νέος, βαρόνε, όστις εύχεται να έχη την ήλι- κίαν μου. Μήπως δυσαρεστήσθε διότι με βλέπετε θαυμά- ζοντα την εικόνα του χαριεστάτου τούτου πλάσματος;
- Η φωτογραφία αυτη ήτν πάντοτε εκεί, εις την αυ- τήν θέσιν.
- Είνε τούτο δυνατόν; Τότε, βαρόνε, πρέπει να παρα- δεχθώ ότι ήμην τυφλός.
- Ο Δεσιμαίζ έπειράθη να γελάση καταναγκαστικώς.
- Βαρόνε, διατι γελάτε; ήρώτησεν ο Βραζιλιανός άνα- λαμβάνων σσβαρόν ήθος.
- Διότι σας εύρίσκω επί μάλλον και μάλλον άλλόκοτον.
- Είνε ή φύσις μου. Η παραδοξότης είναι τό στοι- χεϊόν μου, βυθίζομαι, καλυμβώ έντός αυτης. . . Τί σας έ- λεγον πρό ολίγου, βαρόνε; Σας έλεγον ότι, άμα παρέλθη μία όνειροπόλησις, άναλαμβάνω άλλην. Τετέλεσται. Της χθεσινής όνειροπολήσεως παρελθούσας, άρχεται ή σημερινή. Ίδού εγώ έφιππος και πάλιν.

Βαβυλωνίους, ως άλλοτε να σφαιροβολήσῃ. Διὸ ἀπόφασιν ἔχει νὰ μετριάσῃ αὐτὴν τὴν ἀγρίαν κατάστασιν καὶ κτηνώδη τῶν κατοίκων, ἔστω καὶ διὰ τῆς πυρίτιδος. Πρὸς περιγραφὴν ἄθλων Γκεγχαριαῶς δὲν ἀρκοῦσι σελίδες ὀλόκληροι. Εἶνε σκοτεινὴ ἡ ἱστορία των—σφαῖρα καὶ μάχαιρα, ἰδοὺ τὰ σύμβολα τῆς πίστεώς των. Ἐν τούτοις τὰ συντρίμματα ταῦτα χρονολογούμενα ἐκ τοῦ φρουρίου τῆς Κροΐας διέσωσαν μόνον ἀχλίνωτον τὴν ἀτομικὴν δύναμιν εἰς τὸ λῆζειν καὶ βιαιοπραγεῖν καὶ τὴν μεμονωμένην κατάστασιν, εἰς ἣν διατελοῦσιν ἕωσὸς ἐπέλθῃ ἡ καταστροφή καὶ ἐξοντώσις.

Ἐνιαῖος πόθος Ἀλθωνικός περὶ ἐνότητος δὲν ὑφίσταται ἡ πρώτη αἴγλη τῶν ἀρχηγῶν ἐξέλιπε, οὔτε ἐλήφθησάν ποτε ὑπὸ ὄψιν αἱ ἐκδηλώσεις των. Ὁ θάνατος καὶ ἡ ἐξορία ἤραιωσαν τὰ πρόσωπα, πᾶν δὲ ὅ,τι σήμερον ἀνακινᾶται, εἰσὶ τὰ λείψανα ἀγρίου κλήρου καὶ κενοδόξων τιῶν ὀπλαρχηγῶν, οὓς ὁ μὲν Δερβίς πασᾶς ἐξηράνισεν ἐν Πισδρένῃ, ἄλλοι δὲ στρατιωτικοὶ ἐξακολουθοῦν ἀπὸ τινος χρόνου τὸ πρόγραμμα τοῦ γέροντος Δερβίς χωρὶς νὰ παραλείψωμεν καὶ τοὺς ἐν Ἡπειρῷ Ἀλθωνοὺς, οὓς ἐκτοπίζουσι εἰς τὴν Ἀσίαν εἰς πολιτικὰς ὑπηρεσίας ἢ κατ' ἄλλους ἐκπολιτικὰς ;!

Οἱ περὶ Ἀλθωνικῆς αὐτονομίας πόθοι ἐτάφησαν ἐν τῇ γεννήσει των πρὸ πολλοῦ, αἰτίαι δὲ τῆς ἀποτυχίας εἰσὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι ἀρχηγοὶ τοῦ ἀλθωνικοῦ συνδέσμου. Ἐὰν οἱ Ἀλθωνοὶ τῆς Σκόδρας εἰδείκνουν σεβασμὸν πρὸς τοὺς γείτονας Μαυροβουνίους, οἱ τῆς Πισδρένης πρὸς τὴν Σερβίαν, καὶ οἱ τῆς Ἡπειροῦ πρὸς τὴν Ἑλλάδα, σήμερον ἡ θέσις των Ἀλθωνῶν ἠθέλην εἶσθαι πράγματι ἐπιζήλος. Ἀπεναντίας ἐκίνησαν πᾶντα λίθον, ὅπως τὰ τῶν γειτόνων συμφέροντα ἐκμηθευσθῶσιν. Ὁ τουρκικὸς στρατὸς ἀπόφασιν ἔχει νὰ ἐξοντώσῃ ὅλους τοὺς ἐν Ἀλθωνίᾳ ταραξίαις, οὐδεὶς δὲ γνωρίζει, ἂν καὶ πολλὰ λέγωνται, τὸ πρακτικὸν ἀποτέλεσμα ὅλων αὐτῶν τῶν θυσιῶν. Εἰς ἣν κατάστασιν διατελεῖ τὰ νῦν ἡ Ἀλθωνία, πᾶν ἄλλο ζητεῖ ἢ μεταρρυθμίσεις· τὸ βέβαιον εἶνε, ὅτι ὡς ἔχουν νῦν τὰ πράγματα, οἱ Ἀλθωνοὶ ἐλπίζουσι μετὰ πεποιθήσεως τὴν συνδρομὴν ἐκ τῆς Αὐστρίας, ἥτις κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκει τὴν κατάστασιν ἀπάντων τῶν Ἀλθωνῶν.

Καθὼς ἄλλοτε ἠλεκτρίζοντο οἱ Ἀλθωνοὶ ὑπὸ τοῦ Κωλέτη, οὕτω καὶ νῦν ἐνθουσιῶσιν ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς πολιτικῆς, ἥτις ἀπὸ ἐτῶν κρατεῖ ἀνυκτὰς τὰς σελίδας τοῦ συγγραμματος τοῦ Ηαν πρῶην προζένου ἐν Ἰωαννίνις. Ἐὰν ποτε περιέλθῃ εἰς χεῖρας τῶν Αὐστριακῶν ἡ Ἀλθωνία, ὑπὸ ἐμποικὴν ἐποψίν τὸ κράτος δὲν θέλει ὠφελῆθαι. Ὑπὸ στρατιωτικὴν ὅμως ἐποψίν θὰ ἀριθμῇ συντάγματα Εὐζώνων Ἀλθωνῶν, οἵτινες ὑπὸ τὸ σκῆπτρον τῆς δεξιᾶς Αὐστρίας δύνανται ὡς ἐμπροσθοφυλακὴ νὰ ἀειχθῶσιν ἄξιαι τῶν προγόνων των.

Ἐν γένει καὶ ὑπ' ὅλας τὰς ἐπόψεις, ἀλγεινὴ εἶναι ἡ κατάστασις τῆς Βορειοδυτικῆς Μακεδονίας. Ἰδίως τὸ ζήτημα τοῦ Πατριαρχείου πολὺ ἐνθαρρύνει τοὺς Δυτικούς καὶ Διαμαρτυρουμένους, οἵτινες ἐργάζονται εἰς τὰ γερά. Ἄπειρος ἡ χαρὰ τῶν Βουλγάρων ὧν ἡ ἐλπίς αὐξάνει. Προσεχῶς λεπτομερέστερα.

Λέων.

ΟΙ ΚΟΔΖΑΜΠΑΣΙΔΕΣ

ΚΑΙ ΤΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚῆ ΣΧΟΛΕΙΑ

Ὁ ρωμὸς παντοῦ καὶ πάντοτε πρέπει νὰ ἔχῃ τὰ κόμματα του, τὰ πάθη του. Εἶνε αὕτη προγονικὴ δυστυχὴς κακία, ἀπαντῶσα οὐχ ἦττον ἐν τῇ δούλῃ ἢ ἐν τῇ ἐλευθέρῃ Ἑλ-

λάδι. Καὶ ἡ κακία ὁμοῦ αὕτη ἔχει τὰ ὄριά της. Διὰ τοῦτο βλέπομεν τοὺς Ἕλληνας ἐν τῇ ἱστορίᾳ ἀείποτε ἁπονοῦντες καὶ λησμονοῦντας τὰ πρὸς ἀλλήλους πάθη, ὅσακις πρόκειται περὶ ὑποκρούσεως ἐχθροῦ τινος ἐξωθεν ἐπαπειλοῦντος αὐτοῦς. Ὑπὸ τὴν ἐποψίν ὁμοῦ αὐτὴν θέλουσι νῦν οἱ φίλοι Θεσσαλονικεῖς, ὡς μὴ ὄφελε ποτε νὰ κάμωσιν ἐξαιρέσιν, ἐνῶ δὲ περιστοιχίζονται τὴν σήμερον ὑπὸ τοσοῦτων καὶ τηλικούτων ἐχθρῶν, αὐτοὶ οὐ μόνον δὲν λησμονοῦσι τὰ ἀναμεταξύ των πάθη, ἀλλὰ καὶ συνδαυλιζοῦσιν αὐτὰ, ὅπερ δὲ χεῖριστον πάντων θέλουσι νῦν νὰ ὑπαγάγωσιν εἰς αὐτὰ καὶ τὸ παλλάδιον τοῦ ἐθνισμοῦ ἡμῶν ἐν Μακεδονίᾳ, τὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς πόλεως των ὡς μακθάνομεν, οἱ Κοδζαμπασίδες ἀπεφάσισαν νὰ ἐκδικηθῶσι τὸν γυμνασιάρχην κ. Ἄρτ. Οἰκοδόμου καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ καθηγητὰς Στεργιωλίδην καὶ Κοτζιομάνην, διότι εἰς τὸν ἀχαριν ἀγῶνα, ὃν ἀπὸ ἐνὸς ἔτους καὶ πλέον διεξάγουσιν αὐτοὶ πρὸς τὸν λαόν, δὲν ἠθέλησαν οὗτοι ν' ἀναμιχθῶσιν ὑπὲρ αὐτῶν. περὶορίσθησαν δὲ εἰς μόνην τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων των. Ἄν ὑπὸ τὸν κ. Οἰκοδόμου τὰ ἑλληνικὰ ἐκπαιδευτήρια τῆς Θεσσαλονικῆς ἀνυψώθησαν εἰς περιωπὴν ἐπιζήλου οὐ μόνον διὰ τὴν Μακεδονίαν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἑλληνισμὸν καθόλου, ἀφοῦ τὸ πρῶτον ἐν αὐτοῖς εἰσῆχθη τὸ νεώτατον γερμανικὸν σύστημα τελείου προτύπου ἀστικοῦ σχολείου καὶ τελείου ἐξατάτου γυμνασίου, καταργηθέντος τοῦ μεσαιωνικοῦ ἐθνικοῦ λεγομένου σχολείου ἂν ὁ ἀκάματος οὗτος τῶν μουσῶν μύστης καὶ πρὶν μὲν εἶγε πλείστας ὥρας διδασκαλίας, σὺν τῇ διευθύνσει δὲ τοῦ γυμνασίου καὶ τὴν ἐποπτείαν τῶν λοιπῶν σχολείων, ἀπὸ ἐνὸς ὁμοῦ ἔτους ἔχει καὶ τὴν διευθύνειν τοῦ διδασκαλείου καὶ τὴν ἐν αὐτῷ διδασκαλίαν τῶν παιδαγωγικῶν καὶ φιλοσοφικῶν μαθημάτων, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ἐπὶ τούτῳ ἐπιμίσθιον, ὡς ἄλλοι προκατόγοί του ἐπραττον τοῦτο· πάντα ταῦτα οἱ κκ. Κοδζαμπασίδες δὲν τὰ λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν, ζητοῦσι δ' ἐπὶ πίνυκος τὴν κεφαλὴν του λέγοντες· «δεν ενι με τὸ μέρος μας, δὲν μᾶς κάμνει». Ἄλλ' ἐκινῶν τὸ λογαριασμὸ χωρὶς τὸν ξενοδόχον. Ὁ ταμίας δηλαδὴ τῶν σχολείων, κ. Χαδζῆ Σταῦρος Χ. Λάζαρος ὁ προκαταβαλὼν μέχρι τοῦδε πολλὰς ἑκατοντάδας λιρῶν εἰς συντήρησιν τῶν σχολείων διεκήρυξεν ὅτι προκειμένου καὶ ταῦτα νὰ γίνωσιν ἔρμαιον κομματικῶν παθῶν, αὐτὸς δὲν ἐνοεῖ νὰ φέρῃ πλέον εὐθύνην καὶ δίδει τὴν παραίτησίν του. Εὐτυχῶς ὁμοῦ λαβὼν γινώσιν τοῦ πράγματος ὁ λαὸς, κατεξανέστη κατὰ τῶν Κοδζαμπασίδων, ἀπειλεῖ δὲ τὰ πάντα ν' ἀποτολήσῃ κατ' αὐτῶν, ἂν θελήσῃ ν' ἀπομακρύνωσι τοὺς προσφιλεῖς καθηγητὰς του, ν' ἀναγκάσωσι δὲ οὕτω καὶ τὸν Χ. Λάζαρον ἵν' ἀποσυρθῇ ἐκ τοῦ ταμείου καὶ οὕτε νὰ περιέλθῃσι τὰ σχολεῖα εἰς παντελῆ παραλυτίαν. Εὐχόμενοι ἐκ καρδίας, ὅπως οἱ Κοδζαμπασίδες ἐπὶ τέλους συνέλθωσι καὶ ὑποχωρήσωσιν ἐν καιρῷ ἐν ζητήματι, ὅπερ ἀπειλεῖ καιριώτατα συμφέροντα, ἐπιφυλασσόμεθα ἂν μὴ εἰσάκουσθῶμεν νὰ ἐπανέλθωμεν ἐκτενέστερον καὶ ἀμειλικότερον πως.

Μεφιστοφιλῆς.

ΠΡΟΨ 7 ἐτῶν πρώτου ἀναστήματος, ὑγιῆς, ὠραῖος πωλεῖται δι' ἄμαξαν εἰς συμφέρουσαν τιμὴν. Πληροφορίαι παρ' ἡμῖν.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕΝ

τοὺς ἔχοντας τοὺς ἐξῆς ἀριθμοὺς τοῦ Μὴ Χάνασαι : **64, 101, 110** μέγα **130, 138, 162, 183, 201, 274, 282, 321, 431** νὰ μᾶς τοὺς διευθύνουν εἰς τὸ γραφεῖον, οἱ θέλοντες ἐπὶ πληρωμῇ.